

Rolnická

Země ta tichá
předtuchou vzdychá,
an ji ochvívá veselý ruch.
pro dárek Boží
brázdy se množí
půdu rozrývá železný pluh.
Kdo oře půdu, zdali ho znáš?
To dbalý rolník, to přítel náš!

Dozrály klasy, kosa se hlásí
i srp se snaží závodit s ní.
Velká to dílna,
hle, ruka pilná
váže a sváží výtěžek žní.
Kdo v potu klidí,
čí je to tvář?
To pilný rolník,
náš hospodář!

Ráznými tepy padají cepy
na těžké snopy,
milý to chvat.
Zručně se míhá
dubová šviha a její stopy
na mlatě znát.
Nuž, kdo to mlátí,
zdali ho znáš?
To činný rolník,
to přítel náš!

Oře a seje, mlátí a věje, střádá jak třeba
vesel a zdrav.
Zrnečka čistá
v zásoby chystá,
aby měl chleba všeliký stav.
K čemu otázka,
zdali ho znáš?
To statný rolník, živitel náš!

Pán na svém poli,
dědičnou roli
vzdělává zdatně
národní duch.
Rolník i v strasti
k praporu vlasti
hlásí se statně, jak velí Bůh!
Kdo je ten rolník,
zdali ho znáš?

To český rolník,
to rodák náš!